

Integreren in Boazum (4) – Kaatsen

Arnaud Bom en Antje Visser

Kaatsen is een knullige, chaotische sport, dat was de conclusie van vorige keer. We schrijven ons in voor de beginnerscursus, enkel en alleen om onze integratie te bevorderen. Als voorbereiding bekijkt Antje kaatsfilmpjes op internet, maar de regels blijven ondoorgrondelijk. Toch laten we ons niet afschrikken. Sportbroekjes aan, zweetbandjes om, en – hup – op een drafje naar het sportveld.

Met een man of tien is het beginnersklasje goed gevuld. Trainer Foppe zet gelijk de toon: rondjes rennen, knieën heffen, rekken. Zo'n professionele warming-up hebben we de echte kaatsers nooit zien doen. Gelukkig beginnen we met zachte balletjes, maar ook die doen gemeen pijn. Na een paar keer opslaan en uitslaan – 'wijs de bal na', 'andere been voor' – heeft iedereen beurse handen.

Een week later is Antje te misselijk om mee te doen, ze is net een paar weken zwanger. 's Avonds zit er voor haar niet veel meer in dan op de bank Sesamstraat kijken. Arnaud is zo'n man die er dan stiekem tussenuit knijpt om met zijn vrienden te gaan kaatsen. Aan het eind van die les spelen we een eerste wedstrijdje. De regels krijgen steeds meer contouren, alleen blijft het een mysterie wie wanneer moet opslaan.

Best uit

Ook de terminologie is wennen. Wartaal uitslaan, ergens een slaatje uitslaan, *that makes sense*. Maar een balletje uitslaan... En het voelt gewoon boers om 'maar jij slaat toch voor minst op?' of 'best d'r bij, jong!' te zeggen. Ook lukt het ons nog niet om de driepas – het hupje waarmee je de bal extra vaart geeft – sexy te vinden. Boppeslagen komen nog niet voor, maar iedereen weet wel precies wat het zijn.

De derde les is Antje er weer bij. En laten we eerlijk en positief zijn: we hebben veel plezier in het spel en doen fanatiek ons best. Foppe, altijd in frisgewassen trainingspak, is een geduldige en motiverende meester. We leren tellen in het Fries, kennen nieuwe mensen uit het dorp en de stemming is goed, ook als het regent. Arnaud blijkt warempel over enig kaatstalent te beschikken, want aan het eind van les vier mag hij meedoen op het grote veld. Twee weken daarna speelt hij zijn eerste echte partij.

Krans

Eerder in deze Doarpsskille, en ook in uw huis-aan-huisblad, kon u al lezen dat Arnaud een kaatsprijs heeft gewonnen. Dat is jammer voor de spanningsboog van dit verhaal, maar we zullen het ermee moeten doen. De prijs bestaat uit een beker, een krans en een boodschappentas vol moeilijk bruikbare producten (koelelementen, een blikje Schultenbräu – iemand interesse?). Als Arnaud wordt verteld dat hij zijn krans aan de gevel moet hangen, is hij wantrouwig. Het voelt alsof een grappenmaker je in het buitenland een scheldwoord leert en zegt dat het 'goedemorgen' betekent. In eerste instantie hangt hij zijn krans dus veilig binnen aan een spijker, maar later blijkt toch dat hij toch echt aan de gevel hoort. Na een week is de krans verdord, maar hij hangt er tot de dag van vandaag.

Vanaf dan worden Arnauds kaatskwaliteiten structureel overschat. Als B-speler is hij toch echt te licht. De rest van het seizoen is leerzaam, maar met de kransen is het over. Antjes zwangerschap dwingt haar uiteindelijk in de rol van toeschouwer. Gelukkig heeft zij genoeg aanspraak als zij komt kijken: mensen snellen op haar af om de kaatsprestaties van haar partner te evalueren. Het idee dat kaatsen goed voor onze integratie zou zijn, klopte dus als een bus. Dat het spel een knullige chaos is, moeten we maar terugnemen. Volgende keer: de Merke.